

Aleksandra Cofta-Broniewska

Marcinkowo, gm. Inowrocław, woj. bydgoskie. Stanowisko I

Informator Archeologiczny : badania 17, 40

1983

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

MAŁANKOWO, gm. Lisewo
woj. toruńskie
Stanowisko 9

Uniwersytet Mikołaja Kopernika
Instytut Archeologii i Etnografii
w Toruniu

Badania prowadził mjr Stanisław Kukawka /autor
sprawozdania/ i Andrzej Bokiniec. Finansował WKZ
w Toruniu. Pierwszy sezon badań. Osada kultury
pucharów lejkowatych - faza IIIA /7/.

Stanowisko położone jest na północny zachód od zabudowań wsi Małankowo, bezpośrednio na zachód od zbiornika wodnego, z którego pochodzi znalezisko bagienne 7 amfor kultury pucharów lejkowatych./Małankowo st. 1, Łęga W, ZCW 1951, z. 7-8, s. 117-119/. Poostałości osady należą na wypłaszczonej wyniesieniu o podłożu gliniasto-piaszczystym. Teren jest silnie zniszczony intensywną gospodarką rolną. Badaniami retonniczo-sondazowymi objęto niemal cały przypuszczalny zasięg stanowiska oraz rejon wspomnianego wcześniej zbiornika wodnego i jego obrzeża.

Ogółem odsłonięto 120 m² powierzchni /17 wykopów badawczych/, oraz spenetrowano dno zachowanego do dziś zbiornika wodnego. Penetracja ta, jak również wykopy na obrzeżu zbiornika, nie dały żadnych nowych źródeł archeologicznych. Z pozostałych wykopów, szczególnie z wykopu 14 i 18 /wytyczony wykop 16 nie był eksplorowany/ pochodzą 1152 fragmenty ceramiki, 16 artefaktów krzemionych oraz kilka fragmentów polepy. Materiał zalegał w minimalnej ilości w warstwie ornej, zaś jego większość pochodzi ze słabo zachowanej warstwy kulturowej o grubości do 10 cm. Śladów obiektów kulturowych w sposób bezpośredni nie stwierdzono, jedynie szczególne zagęszczenie materiałów zabytkowych w przylegających do siebie wykopach 14 i 18 może sugerować ich istnienie.

Stylistyka ceramiki może wstępnie datować stanowisko na fazę IIIA rozwoju kultury pucharów lejkowatych z elementami grupy maświckiej tej kultury. Szereg zdobień, silnie nawiązujących do kultur subneolitycznych strefy leśnej, sugeruje intensywne kontakty ze społeczeństwami tychże kultur. Baudania nad rozwojem kontaktów społeczeństw kultury pucharów lejkowatych z ludami strefy leśnej mogą doprowadzić do weryfikacji powyższych ustaleń chronologicznych.

Materiały znajdują się w IAIK UMK w Toruniu.

Badania zakończono.

MARONKOWO, gm. Inowrocław
woj. bydgoskie
Stanowisko I

Uniwersytet im. Adama Mickiewicza
Instytut Prehistorii
Zespół Badań Kujaw
w Poznaniu

Badania prowadził Zespół Badań Kujaw pod kierownictwem doc.dr habił. Aleksandry Cofta-Brodziewskiej. Finansował UW w Bydgoszczy. Trzeci sezon badań. Osady: kultury amfor kulistych, kultury żużyckiej i kultury przeworskiej.

Stanowisko zlokalizowane w strefie pofałdowanego terenu Wysoczyzny Kujawskiej w pobliżu źródła cieką Parahania. Zbadano obszar 262,5 m² w strefie pin-wsch. Jego rubieży, odkrywając 75 obiektów, wśród których na podstawie analizy treści kulturowej wypełniska można przypisać: 2-kulturowe amfor kulistych, 13-kulturowe żużyckiej /z BD-LB/ oraz 5-kulturowe przeworskiej /z przeżemem późnego latenu i okresu wpływów rzymskich/. Ruchomy materiał zabytkowy w zdecydowanej przewadze wystąpił w obiektach. Warstwa kulturowa, bardzo silnie zniszczona, zawierała niewielką ilość ceramiki i krzemieni.

Prace wykopaliskowe wniosły istotne dane dla analizy osadnictwa "amfor kulistych" oraz "żużyckiego", zwłaszcza z fazy środkowolatęjskiej, terenu Kujaw inowrocławskich. Pozwoliły również częściowo skonkretyzować ocenę stopnia dewastacji stanowiska, wznosząc na decyzji o zaprzestaniu dalszych prac.